

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ترتیب چاپ ۲۰۳۵

شماره چاپ سابقه

شماره دفتر ثبت ۷۲۶

دوره ششم - سال چهارم

۱۳۸۲ - ۱۳۸۳

تاریخ چاپ ۱۳۸۲/۷/۷

یک شوری

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت
جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن

عمران

کمیسیونهای ارجاعی

امنیت ملی و سیاست خارجی

اداره کل قوانین

بسمه تعالی

شماره ۲۹۳۱۱/۳۶۴۷۴

تاریخ ۱۳۸۲/۶/۳۱

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای کروی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن که بنا به پیشنهاد وزارت راه و ترابری در جلسه مورخ ۱۳۸۲/۶/۱۲ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

سید محمد خاتمی

رئیس جمهور

با عنایت به اهمیت کشتیرانی در حمل و نقل کالا و مسافر و با توجه به تأثیر حمل و نقل از طریق دریا و نیز تشویق و تسهیل آن در گسترش فعالیت‌های تجاری و در راستای بهره‌گیری از امر یاد شده در زمینه‌سازی برای رشد اقتصادی و به منظور فعال نمودن، توسعه و بهبود کارایی کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن و تقویت و تعمیق همکاری‌های دوجانبه، لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

وزیر امور خارجه

وزیر راه و ترابری

رئیس جمهور

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به توسعه هماهنگی کشتیرانی تجاری بین دو کشور به منظور فعال سازی همکاری های دوجانبه در زمینه امور کشتیرانی تجاری، با رعایت اصل آزادی دریانوردی تجاری بین المللی، به شرح ذیل توافق نموده اند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱ - اصطلاح «کشتی طرف متعاقد» به هر شناور تجاری اطلاق می شود که مطابق قوانین یک طرف متعاقد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد نماید.

این اصطلاح شامل شناورهای زیر نمی شود:

الف - کشتی های جنگی و سایر کشتی های که در خدمت نیروهای مسلح می باشند؛

ب - شناورهای تحقیقاتی (آب نگاری، اقیانوس شناسی و علمی)؛

پ - شناورهای ماهیگیری؛

ت - شناورهائی که منحصراً به فعالیتهای اداری یا دولتی اشتغال دارند؛

۲ - اصطلاح «خدمه» شامل هر شخصی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاقد به کارگمارده شده، تصدی اعمال مربوط به راهبری، عملیات یا نگهداری کشتی را به عهده داشته و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج و دارای گذرنامه دریانوردی باشد.

۳ - اصطلاح «قلمرو» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به مناطق تحت حاکمیت یا صلاحیت آنها اطلاق می شود.

۴ - اصطلاح «مسافر» به شخصی اطلاق می شود که بدون آن که مستخدم کشتی

هریک از طرفهای متعاقد بوده و یا به انجام کاری در آن اشتغال داشته باشد، به وسیله آن کشتی حمل شود.

۵ - اصطلاح «بندر» به هر بندر تجاری از جمله لنگرگاه اطلاق می شود که در قلمرو

یک طرف متعاقد واقع شده و به روی کشتی های خارجی که به حمل و نقل دریایی بین المللی اشتغال دارند، باز باشد.

۶ - اصطلاح «شرکت کشتیرانی» به معنای شخص حقوقی است که در قلمرو یک طرف متعاقد مطابق قوانین داخلی آن طرف تأسیس و با به کارگیری شناورهای ملکی یا استیجاری به فعالیت در زمینه حمل و نقل دریایی بین‌المللی اشتغال داشته باشد.

۷ - «مقامهای صلاحیتدار دریایی» عبارتند از:

در جمهوری اسلامی ایران، وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی)؛
در جمهوری یمن، وزارت حمل و نقل و امور دریایی.

ماده ۲ - همکاری

طرفهای متعاقد همه امکانات خود را برای توسعه همکاری‌های دوجانبه دریایی در زمینه کشتیرانی تجاری به کار خواهند گرفت. این همکاری شامل موارد ذیل نیز می‌باشد:

- تجسس و نجات؛

- جلوگیری از آلودگی دریایی؛

- نظارت بر آمد و شد دریایی؛

- تحقیقات آب‌نگاری؛

- تبادل اطلاعات؛

- فراهم نمودن فرصتهای آموزشی از جمله تدارک سزویسهای آموزشی دریایی بر روی شناورها برای دانشجویان، افسران عرشه و مهندسین دریایی هر یک از طرفهای متعاقد در صورت نیاز.

ماده ۳ - ارتباط بین سازمانها و مؤسسات

۱ - طرفهای متعاقد مساعدتهای لازم را برای برقراری ارتباط میان سازمانهای مسؤول امور دریایی و اشخاص مرتبط با امور کشتیرانی تجاری یکدیگر به عمل خواهند آورد.

۲ - شرکتهای کشتیرانی، نمایندگیها و سازمانهای کشتیرانی هریک از طرفهای متعاقد میتوانند مطابق قوانین و مقررات مربوطه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دفاتر نمایندگی یا دفاتر تجاری تأسیس و طبق قوانین و مقررات آن طرف متعاقد در فعالیتهای مربوط فعالیت نمایند.

ماده ۴ - تسهیل حمل و نقل

۱ - طرفهای متعاقد توافق می نمایند:

الف - کشتی های خود را به حمل و نقل کالا میان بنادر دو کشور ترغیب و در جهت رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند؛
ب - از اشتغال کشتی های یک طرف متعاقد به حمل کالا از بنادر طرف متعاقد دیگر به بنادر کشورهای ثالث و بالعکس ممانعت به عمل نیاورند.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی هائی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل تجاری دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر یکی از طرفهای متعاقد و بنادر کشور ثالث مبادرت می ورزند، لطمه ای وارد نخواهد کرد.

ماده ۵ - رفتار ملی

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به کشتی های طرف متعاقد دیگر، محموله ها،

برای حمل و نقل دریایی بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرند، معمول می‌دارد:
الف - دسترسی آزاد به آبهای سرزمینی و بنادری که به روی حمل و نقل دریایی بین‌المللی باز می‌باشند؟

ب - توقف کشتیها در بنادر و استفاده از تسهیلات بندری؟

پ - سوار و پیاده کردن مسافر؟

ت - استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری - دریایی و همچنین عملیات مربوط؟

۲ - مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد ذیل نخواهد بود:

الف - فعالیت‌هایی که براساس قوانین داخلی هر یک از طرفهای متعاقد منحصراً در اختیار مؤسسات و سازمانهای متبوع آنها است از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاژ)؛
ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد؛

پ - مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتی‌های خارجی؛

ت - استفاده از بنادری که به روی کشتی‌های خارجی باز نمی‌باشند.

ماده ۶ - جلوگیری از تأخیر

طرفهای متعاقد در چارچوب قوانین و مقررات بندری خود و براساس مفاد معاهدات بین‌المللی اقدامات لازم را برای تسهیل و سرعت بخشیدن به حمل و نقل دریایی و جلوگیری از تأخیرهای غیرضرور کشتی‌های طرف متعاقد دیگر در بنادرشان به عمل خواهند آورد.

ماده ۷ - شناسایی گواهینامه‌ها

۱ - اسناد ثبت و تابعیت کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاقد که براساس مقررات توسط مقامهای صلاحیتدار آن طرف متعاقد صادر شده و نیز گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت و سایر اسناد کشتی که با رعایت ضوابط کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاقد صادر و یا مورد شناسایی قرار گرفته‌اند، توسط مقامهای طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - محاسبه حقوق و عوارض بندری براساس گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت مندرج در بند (۱) این ماده انجام خواهد گرفت.

ماده ۸ - شناسایی مدارک خدمه:

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد مدارک شناسایی خدمه کشتی را که توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر صادر و یا به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت خواهد شناخت، مدارک شناسایی مزبور به شرح ذیل می‌باشند:

۲ - برای خدمه کشتی‌های جمهوری اسلامی ایران: گذرنامه دریانوردی؛

(Seafarer's Identity Document)

۳ - برای خدمه کشتی‌های جمهوری یمن: گذرنامه دریانوردی

(Seamen's Discharge Book)

۴ - مفاد این ماده نسبت به اشخاصی که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نبوده لیکن دارای مدارک شناسایی که توسط طرفهای مزبور مطابق مفاد قوانین داخلی آنها صادر شده است می‌باشند، اعمال می‌گردد.

ماده ۹ - گواهینامه های ملی دریانوردان

طرفهای متعاقد مقررات کنوانسیون شماره (۱۰۸) مربوط به شناسنامه ملوانی ملی خدمه کشتیها را که در تاریخ ۱۳۳۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۵۸ میلادی توسط سازمان بین‌المللی کار به تصویب رسید، اعمال خواهند نمود.

ماده ۱۰ - کمکهای پزشکی

هر یک از طرفهای متعاقد در حد امکان کمکهای پزشکی لازم را به خدمه کشتی طرف متعاقد دیگر طبق مقررات داخلی خود ارائه می نماید.

ماده ۱۱ - کمک و مساعدت

۱ - چنانچه کشتی یکی از طرفهای متعاقد در امتداد ساحل، دریای سرزمینی یا در بندر طرف متعاقد دیگر به گل بنشیند یا به ساحل برخورد کند و یا به سانحه دیگری دچار شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتی های خودی و محموله آنها اعطاء می شود، برخوردار خواهد بود.

هزینه های مربوط طبق قوانین و مقررات کشوری که سانحه در قلمرو آن اتفاق افتاده و یا با توافق طرفهای مربوط قابل وصول است. مفاد این بند مانع از طرح دعوی در رابطه با حمایت، مساعدت و کمکی که به موجب یک قرارداد به کشتی آسیب دیده و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود. خدمه و مسافران کشتی طرف متعاقد موضوع این بند در هر زمان از همان حمایت، مساعدت و کمکی برخوردار خواهند بود که به اتباع طرف متعاقدی که در دریای سرزمینی یا بندر آن سانحه اتفاق افتاده است، ارائه می شود.

۲ - کشتی خسارت دیده، کلیه اموال و کالاهای حمل شده در آن یا هر آنچه که از

آنها نجات یافته مشمول حقوق گمرکی و سود بازرگانی، مالیاتها و سایر عوارض نخواهد شد، مگر آن که هدف استفاده و مصرف آن اموال و یا کالاها در قلمرو طرف متعاهدی باشد که در آن سانحه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع اجرای سایر قوانین و مقررات طرف متعاهدی که در قلمرو آن سانحه اتفاق افتاده است، نخواهد بود.

ماده ۱۲ - رعایت قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود

۱- کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاهد، همچنین کشتی‌های شرکتی‌های کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاهد، هنگامی که در قلمرو طرف متعاهد دیگر می‌باشند، تابع قوانین و مقررات طرف اخیر خواهند بود.

۲- مسافران و صاحبان کالا باید آن دسته از قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در قلمرو هر یک از طرفهای متعاهد را که ناظر بر ورود، اقامت و عزیمت مسافران و نیز واردات، صادرات و انبار کردن کالا به ویژه مقرراتی که ناظر بر ترک بندر، مهاجرت، گمرک، مالیاتها و قرنطینه می‌باشند، رعایت نمایند.

ماده ۱۳ - کار گروه مشترک

کار گروه مشترکی متشکل از نمایندگان مقامهای ذی‌ربط تشکیل می‌شود که به تناوب و به شکل ادواری و یا بنا به تقاضای هر یک از طرفهای متعاهد در موارد ذیل تشکیل جلسه خواهد داد:

الف - بحث و بررسی پیرامون اجرای این موافقتنامه؛

ب - انجام مطالعات مشترک در خصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل

ب - انجام مطالعات مشترک در خصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی؟

پ - حل و فصل اختلافات ناشی از اجرای مفاد این موافقتنامه.

ماده ۱۴ - اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه تنها با رضایت متقابل و مکتوب طرفهای متعاقد قابل تعدیل و اصلاح است و طبق تشریفات مقرر در بند (۲) ماده (۱۵) این موافقتنامه لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۵ - لازم الاجراء شدن

۱ - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ مبادله اطلاعیه‌های طرفهای متعاقد مبنی بر این که اقدامات لازم را براساس قوانین و مقررات خود درمورد لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده‌اند برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر باقی خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد با اعلام شش ماهه قبلی نسبت به فسخ آن اقدام کند.

ماده ۱۶ - زبان

این موافقتنامه که شامل یک مقدمه و شانزده ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شده و هر سه متن آن از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند.

در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.
این موافقتنامه در صنعا در تاریخ ۱۳۸۲/۲/۲۵ هجری شمسی برابر با ۲۰۰۳/۵/۱۵ میلادی به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن رسید.

از طرف
دولت جمهوری یمن

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

ورود به اداره قوانین شورای نگهبان

تاریخ ثبت: ۱۳ / ۵ / ۱۵

شماره ثبت:

شماره دفتر کل:

شماره شناسه:

صفحه:

- ۱۲ -

دایره چاپ و تکثیر

۲۱۵۷
۱۴/۱/۱۶
شماره